

קָרָא, בְּשַׁעֲתָא דְדִינִין לִיהּ (דף מ"ב ע"א) לְפָר נֶשׁ בְּהוּא
 עֲלָמָא בְּתִיב, כָּל תְּהוּא דִּינָא, וְכָל מָאֵי דְסָבִיל
 בְּהוּא עֲלָמָא, וְנִקְמִין מֵינִיהּ נִקְמָתָא דְעֲלָמָא.
 לְפִיחֹ: בְּגִין פִּיחֹ, דְלֹא נָטִיר לִיהּ, וְסָאִיב לִיהּ
 לְנַפְשִׁיהּ, וְלֹא אֶתְדַבֵּק בְּסִטְרָא דְחַיִּי, בְּסִטְרָא
 דִּימִינָא. וְגַם הַנֶּפֶשׁ לֹא תִמְלֵא, לֹא תִשְׁתַּלֵּם דִּינָהּ
 לְעֵלַם וְלְעֵלְמֵי עֲלָמִין. דְּבַר אַחַר לֹא תִמְלֵא, לֹא
 תִשְׁתַּלֵּם לְסִלְקָא לְאַתְרָהּ לְעֲלָמִין, בְּגִין דְּהָא
 אֶסְתַּאֲבֵת, וְאֶתְדַבֵּקת בְּסִטְרָא אַחְרָא.

רַבִּי יִצְחָק אָמַר, כָּל מָאֵן דְּאֶסְתַּאֲבֵת בְּהוּ, פְּאִילוּ
 פְּלַח לְעֵבוּדָה זָרָה, דְּאִיחֹ (דְּבָרִים יז) תּוֹעֵבַת יְיָ,
 וְכִתִּיב לֹא תֹאכַל כָּל תּוֹעֵבָה. מָאֵן דְּפְלַח לְעֵבוּדָה
 זָרָה, נָפִיק מִסִּטְרָא דְחַיִּי, נָפִיק מִרְשׁוּתָא קַדִּישָׁא,
 וְעִיל בְּרְשׁוּתָא אַחְרָא. אוֹף מָאֵן דְּאֶסְתַּאֲבֵת בְּהַיִּי

לשון הקודש

תִּמְלֵא, לֹא תִשְׁתַּלֵּם לְעֵלוֹת לְמִקּוּמָה
 לְעוֹלָמִים, מִשּׁוּם שְׁהַרִי הִיא גִטְמָאָה
 וְנִדְבָקָה לְצַד הָאֲחֵר.

רַבִּי יִצְחָק אָמַר, כָּל מִי שֶׁנִּשְׁמָט בְּהֵם,
 כְּאִלּוּ עֹבֵד לְעֵבוּדָה זָרָה, שְׁהִיא תּוֹעֵבַת
 ה', וְכִתּוּב לֹא תֹאכַל כָּל תּוֹעֵבָה. מִי
 שֶׁעוֹבֵד לְעֵבוּדָה זָרָה, יוֹצֵא מִצַּד הַחַיִּים,
 יוֹצֵא מִרְשׁוּת הַקְּדוּשָׁה וְנִבְנָס לְרְשׁוּת
 אַחְרֵת. אִף מִי שֶׁנִּשְׁמָט בְּמִאֲכָלוֹת הַלָּלוּ

עֲלוֹנָה. כָּל עֵמֶל אָדָם לְפִיחֹ, הַפְּסוּק
 הַזֶּה בְּשַׁעֲתָא שְׁדָנִים אֶת הָאָדָם בְּאוֹתוֹ
 הָעוֹלָם כְּתוּב. כָּל אוֹתוֹ הַדִּין, וְכָל מִה
 שֶׁסּוֹבֵל בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם וְנִקְמִים מִמֶּנּוּ
 נִקְמַת הָעוֹלָם – לְפִיחֹ, בְּשָׁבִיל פִּיחֹ
 שְׁלֹא שְׁמַר אוֹתוֹ וְטַמָּא אוֹתוֹ אֶת נַפְשׁוֹ,
 וְלֹא נִדְבֵק לְצַד הַחַיִּים לְצַד הַיְמִינִין. וְגַם
 הַנֶּפֶשׁ לֹא תִמְלֵא, לֹא תִשְׁתַּלֵּם דִּינָהּ
 לְעוֹלָם וְלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים. דְּבַר אַחַר לֹא

מִיכְלִי, נָפִיק מִסֵּטְרָא דְחַיִּי, וְנָפִיק מִרְשׁוֹ קַדִּישָׁא,
וְעֵייל בְּרִשׁוֹתָא אַחְרָא. וְלֹא עוֹד, אֱלָא דְאַסְתָּאב
בְּהַאי עֲלָמָא, וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי. וְעַל דָּא וְנִטְמַתֶּם בָּם
כְּתִיב בְּלֹא א'.

וּכְתִיב, וְלֹא תִשְׁקְצוּ אֶת נַפְשׁוֹתֵיכֶם בַּבְּהֵמָה
וּבְעוֹף וּבְכָל אֲשֶׁר תִּרְמֹשׁ הָאָדָמָה אֲשֶׁר
הִבְדַּלְתִּי אֶתְכֶם לְטָמֵא. מָאִי לְטָמֵא. לְטָמֵא לְעַמּוּן
עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה, דְּהָא אֵינּוּן מִסְּאֲבִין, וּמִסֵּטְרָא
דְּמִסְּאֲבָא קָא אַתְיִין. וְכָל חַד אֶתְדַבֵּק בְּאַתְרֵיהּ.

רַבִּי אֱלֻעֶזֶר הָוָה יְתִיב קָמִי דְרַבִּי שְׁמַעוֹן אַבּוּי,
אָמַר לֵיהּ, הָא דְתַנִּינָן זְמַן קְדִישָׁא בְּרִידָה הוּא
לְדַבְּאָה לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל, בְּמַה. אָמַר לֵיהּ, בְּמַה
דְּכְתִיב, (יחזקאל לו) וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מִיּוֹם טְהוֹרִים
וּטְהַרְתֶּם וְגו'. בִּיּוֹן דְּאַתְדַבְּאָן מִתְקַדְּשׁוֹן, וְיִשְׂרָאֵל

לשון הקודש

הַעֲמִים עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה, שְׁהָרִי הֵם
טְמֵאִים, וְהֵם בָּאִים מֵעַד הַטְּמֵאָה, וְכָל
צַד נִדְבֵק בְּמִקוּמוֹ.

רַבִּי אֱלֻעֶזֶר הָוָה יוֹשֵׁב לְפָנַי רַבִּי שְׁמַעוֹן
אַבּוּי. אָמַר לוֹ, זֶה שְׁשָׁנִינוּ עִתִּיד הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא לְטַהַר אֶת יִשְׂרָאֵל, בְּמַה?
אָמַר לוֹ, בְּמַה שְׁכַתּוּב (יחזקאל לו) וְזָרַקְתִּי
עֲלֵיכֶם מִיּוֹם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם וְגו'. בִּיּוֹן

יוֹצֵא מֵעַד הַחַיִּים, וְיוֹצֵא מִרְשׁוֹת הַקְּדִישָׁה
וְנִכְנָס לְרִשׁוֹת אַחְרָת. וְלֹא עוֹד, אֱלָא
שְׁנִטְמָא בְּעוֹלָם הָוָה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְלִכְּנָן
כְּתוּב וְנִטְמַתֶּם בָּם בְּלִי א'.

וּכְתוּב (ויקרא ט) וְלֹא תִשְׁקְצוּ אֶת
נַפְשׁוֹתֵיכֶם בַּבְּהֵמָה וּבְעוֹף וּבְכָל אֲשֶׁר
תִּרְמֹשׁ הָאָדָמָה אֲשֶׁר הִבְדַּלְתִּי לְכֶם
לְטָמֵא. מַה זֶה לְטָמֵא? לְטָמֵא אֶת

וְדַתְדִּבְקָן בִּיהַּ בְּקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא, קֹדֶשׁ אֶקְרוּן,
 וְכַתִּיב, (ירמיה ב) קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לַיְיָ רֵאשִׁית תְּבוּאָתָהּ,
 וְכַתִּיב (שמות כב) וְאֲנָשִׁי קֹדֶשׁ תִּהְיוּן לִי, וְכַאֲיִן אֵינוֹן
 יִשְׂרָאֵל, וְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא קָאמַר עֲלֵיהּ, וְהֵייתֶם
 קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי יְיָ, בְּגִין דְּכַתִּיב (דברים י') וְבוֹ
 תִּדְבְּקוּ, וְכַתִּיב (תהלים קמז) לֹא עָשָׂה כֵן לְכָל גּוֹי
 וּמְשַׁפְּטִים בְּלֹא יַדְעוּם הַלְלוּיָהּ.

רעיא מהימנא

דְּגִים וְחַגְבִּים, אֵינוֹן טְעוּנִין שְׁחִיטָה, אֲלֵא אֲסִיפְתָם הִיא
 הַמִּתְרַת אוֹתָם. הָכִי מְאִיר מְתִיבְתָא, אֵין צְרִיכִין
 שְׁחִיטָה, אֲלֵא דַאֲתַמַּר בְּהוֹן, (בראשית מט) וַיִּגֹּעַ וַיֹּאסֶף אֶל עַמּוּיוֹ.
 מַה נּוֹנֵי יַמָּא, חִיוֹתָן בְּיַמָּא. אַף תְּלַמְדֵי חֲכָמִים, מְאִיר מְתִיבְתִין,
 חִיוֹתֵיהוֹ בְּאוֹרֵיתָא, וְאִי אֲתַפְּרָשָׁן מִנָּה, מִיָּד מְתִים. (נ"א
 תנאי) תְּנִינֵן דְּמְתִיבְתִין, דְּבַהּ אֲתַרְבּוּ כְּנוּנֵי יַמָּא, וְאִי אֵינוֹן
 דְּבִיבְשָׁתָא יַעֲלוֹן לְמַיָּא, וְלֹא יַדְעִין לְשַׁטְטָא, אֵינוֹן מֵייתִין. אֲבָל

לשון הקודש

רעיא מהימנא

דְּגִים וְחַגְבִּים אֵינָם טְעוּנִים שְׁחִיטָה,
 אֲלֵא אֲסִיפְתָם הִיא הַמִּתְרַת אוֹתָם. בְּדָ
 מוֹרֵי הַיְשִׁיבָה, אֵין צְרִיכִים שְׁחִיטָה, אֲלֵא
 שְׁנַאֲמַר בְּהֶם (בראשית מט) וַיִּגֹּעַ וַיֹּאסֶף אֶל
 עַמּוּיוֹ. מַה דְּגֵי הַיָּם חִיוֹתָם בְּיָם, אַף
 תְּלַמְדֵי חֲכָמִים בְּעֲלֵי הַמְּשָׁנָה חִיוֹתָם
 בְּתוֹרָה, וְאִם נְפָרְדִים מִמֶּנָּה, מִיָּד מְתִים.
 (תנאי) תְּנִינֵי הַמְּשָׁנָה, שְׂפָה הַתְּרַבּוּ כְּדִנֵי
 הַיָּם, וְאִם אֵלוֹ שְׂבִיבְשָׁה יַעֲלוּ לַמַּיִם וְלֹא

שְׁנַטְהֵרִים מִתְּקַדְשִׁים, וַיִּשְׂרָאֵל שְׁנַדְבְּקִים
 בְּקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נְקִרְאוּ קֹדֶשׁ, שְׂכַתוֹב
 (ירמיה ב) קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לַה' רֵאשִׁית
 תְּבוּאָתָהּ, וְכַתוֹב (שמות כו) וְאֲנָשִׁי קֹדֶשׁ
 תִּהְיוּן לִי. אֲשֵׁרִיהֶם יִשְׂרָאֵל שְׁהַקְדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא אוֹמַר עֲלֵיהֶם, (ויקרא כו) וְהֵייתֶם
 לִי קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי ה', מִשּׁוּם
 שְׂכַתוֹב וְבוֹ תִּדְבְּקוּ, וְכַתוֹב (תהלים קמז) לֹא
 עָשָׂה כֵן לְכָל גּוֹי וּמְשַׁפְּטִים בְּלֹא יַדְעוּם
 הַלְלוּיָהּ.

אָדָם (דְּאִינוּן מְאָרִי קְבֻלָּה אִינוּן לְעִילָא), דְּאִיְהוּ לְעִילָא מְכַלְהוּ, אֲתָמַר בֵּיה (בראשית א) וַיִּרְדּוּ בְּדִגְתַּת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם.

דְּאִינוּן מְאָרִי מִתְּנִיתִין תְּנִינְיָא, הַתְּנִין הַגְּדוֹל, (ישעיה כז) נָחַשׁ בְּרִית, לְקַבֵּל (שמות כז) הַבְּרִית הַתִּיבּוֹן בְּתוֹךְ הַקְּרָשִׁים, בְּזִמְנָא דְתְּנִינָן מְאָרִי מְשַׁנָּה אֵית בְּהוּן מַחְלֻקְתָּ, וּמְקָשִׁין דָּא לְדָא, בָּלַע לְחֻבְרִיָּה. וְהָאִי אִיְהוּ תְלָמִיד זְעִיר שְׁלֵא הִגִּיעַ לְהוֹרָאָה וּמוֹרָה, חַיִּיב מִיתָה. וְאִי אִינוּן שְׁוִין דָּא לְדָא, וְאֵית בְּהוּן מַחְלֻקְתָּ, וְקוּשְׁיָא, אֲתָמַר בְּהוּן (ס"א לְבַסּוּף) (במדבר כא) אֶת וְהֵב בְּסוּפָה, אוֹקְמוּהָ אֲהֶבָה בְּסוּפָה. (ע"כ רע"מ).

פְּרֻשַׁת אֲשֶׁה כִּי תִזְרִיעַ

וַיִּדְבֹר יי' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר אֲשֶׁה כִּי תִזְרִיעַ וַיִּלְדָּה זָכָר וְגו'. (ויקרא יב) רַבִּי אֶלְעָזָר פְּתַח, (שיר השירים ג) עַל מִשְׁכְּבִי בַּלִּילוֹת בְּקִשְׁתִּי וְגו'. עַל מִשְׁכְּבִי, בְּמִשְׁכְּבִי מִיבְעִי לִיָּה, מֵהוּ עַל מִשְׁכְּבִי. אֶלָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אֲמָרָה קָמִי קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ הוּא, וּבְעָאֵת מִנִּיָּה

לְשׁוֹן הַקּוּדֻשׁ

וְקִשְׁיָה, נְאֻמַּר בְּהֵם (לְבַסּוּף) (במדבר כא) אֶת וְהֵב בְּסוּפָה, וּפְרֻשׁוּהָ - אֲהֶבָה בְּסוּפָה.

(עד כאן רעיא מדמינא).

פְּרֻשַׁת תִּזְרִיעַ

וַיִּדְבֹר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר אֲשֶׁה כִּי תִזְרִיעַ וַיִּלְדָּה זָכָר וְגו'. רַבִּי אֶלְעָזָר פְּתַח, (שיר ג) עַל מִשְׁכְּבִי בַּלִּילוֹת בְּקִשְׁתִּי וְגו'. עַל מִשְׁכְּבִי? בְּמִשְׁכְּבִי הִיא צְרִיךְ לְהִיּוֹת! מַה זֶה עַל מִשְׁכְּבִי? אֶלָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אֲמָרָה לְפָנֵי הַקּוּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמְבַקֶּשֶׁת מִמֶּנּוּ עַל הַגְּלוּת, מִשׁוּם שֶׁהִיא יוֹשֶׁבֶת בֵּין

יּוֹדְעִים לְשׁוּמֵי, הֵם מֵתִים. אֲבָל אָדָם (שֶׁהֵם בְּעֵלֵי קְבֻלָּה, הִלְלוּ שְׁלֻמְעֵלָה), שֶׁהוּא לְמַעְלָה מִכָּלֶם, נְאֻמַּר בּו (בראשית א) וַיִּרְדּוּ בְּדִגְתַּת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם.

שְׁאוֹתָם מוֹרֵי הַמְּשַׁנָּה, הַתְּנִינִים, הַתְּנִין הַגְּדוֹל, נָחַשׁ בְּרִית, כְּנֶגֶד וְהַבְּרִית הַתִּיבּוֹן בְּתוֹךְ הַקְּרָשִׁים, בְּזִמְן שֶׁהַתְּנִינִים, בְּעֵלֵי הַמְּשַׁנָּה, יֵשׁ מַחְלֻקְתָּ וּמְקָשִׁים זֶה עַל זֶה, בּוֹלַע אֶת חֻבְרִיָּה, וְזֶה תְלָמִיד קָטָן שְׁלֵא הִגִּיעַ לְהוֹרָאָה וּמוֹרָה, חַיִּיב מִיתָה. וְאִם הֵם שְׁוִים זֶה לְזֶה וְיֵשׁ בְּהֵם מַחְלֻקְתָּ

עַל גְּלוּתָא, בְּנִין דְּהִיא יִתְבָּא בֵּין שְׂאֵר עַמּוּן עִם
 בְּנֵהָ, וְשְׂכִיבַת לְעַפְרָא, וְעַל דְּהִיא שְׂכִיבַת בְּאַרְעָא
 אַחְרָא מִסַּאבָּא, אָמְרָה, עַל מִשְׁכְּבִי בְּעֵינָא,
 דְּכֹאִיבְנָא (נ"א דְּשְׂכִיבְנָא) בְּגְלוּתָא, וְעַל דָּא, בְּקִשְׁתִּי אֵת
 שְׂאֵהְבָה נַפְשִׁי וְלֹא־אֶפְקָא לִי מִגִּיהָ.

בְּקִשְׁתִּיו וְלֹא מִצְאֵתִיו, דְּלֹא אָרְחִיהּ לְאַזְדַּוּוּגָא (דף
 מב ע"ב) בִּי אֵלָא בְּהִיכְלִיָּהּ, קָרְאֵתִיו וְלֹא
 עָנְנִי. דְּהָא בִּינִי עַמּוּן אַחְרַנִּין יִתְיַבְנָא, וְקָלִיָּהּ לֹא
 שִׁמְעִין אֵלָא בְּנִוִי. דְּכִתִּיב, (דברים ד) הִשְׁמַע עִם קוֹל
 אֱלֹהִים וְגו'.

רַבִּי יִצְחָק אָמַר, עַל מִשְׁכְּבִי בְּלִילוֹת. אָמְרָה כְּנֶסֶת
 יִשְׂרָאֵל עַל מִשְׁכְּבִי אַתְרַעְמְנָא קַמִּיהּ, דִּיִּהֵא
 מְזַדְּוּוּג עַמִּי לְמַחְדֵּי לִי, וְלְבָרְכָא לִי, בְּחִידוֹ שְׁלִים.
 דְּהָכִי תַנִּינָן דְּמִזְדְּוּוּגָא דְּמַלְכָּא בְּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, כַּמָּה
 צְדִיקִים יָרְתוּ יְרוֹתָת אַחְסֵנְתָּא קַדִּישָׁא, וְכַמָּה
 בְּרַכָּאן מִשְׁתַּכְּחִי בְּעֵלְמָא.

לשון הקודש

עָנְנִי, שֶׁהָיָה בֵּין עַמִּים אַחֲרִים אֲנִי
 יוֹשֵׁבַת, וְאִין שׁוֹמְעִים אֶת קוֹלוֹ אֵלָא בְּנִוִי,
 שְׂכִיבֹת (דברים ד) הִשְׁמַע עִם קוֹל אֱלֹהִים
 וְגו'.

רַבִּי יִצְחָק אָמַר, עַל מִשְׁכְּבִי בְּלִילוֹת –
 אָמְרָה כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, עַל מִשְׁכְּבִי
 הִתְרַעַמְתִּי לְפָנָיו, שֶׁהָיָה מְזַדְּוּוּג עַמִּי

שְׂאֵר הָעַמִּים עִם בְּנֵיהּ וְשׁוֹכְבַת לְעַפְרָא.
 וְעַל שֶׁהִיא שׁוֹכְבַת בְּאַרְצָא טַמְאָה אַחְרַת,
 אומרת: עַל מִשְׁכְּבִי אֲנִי מִבְּקִשְׁתִּי, שְׂאֲנִי
 כּוֹאֶבֶת (שׁוֹכְבַת) בְּגְלוּתִי, וְעַל זֶה – בְּקִשְׁתִּי
 אֵת שְׂאֵהְבָה נַפְשִׁי, וְלֹהוּצִיא אוֹתִי מִמֶּנּוּ.
 בְּקִשְׁתִּיו וְלֹא מִצְאֵתִיו, שְׂאִין דְּרַכּוֹ
 לְהַזְדְּוּוּג עַמִּי אֵלָא בְּהִיכְלוֹ, קָרְאֵתִיו וְלֹא

רַבִּי אֲבָא הָוָה אָזִיל לְכַפֵּר קַנְיָא, (ס"א
בְּפֶרֶק קַנְיָא) לְמַעְרְתָא דְלוּד. וְהוּו עָמִיה רַבִּי
יּוֹסִי וְרַבִּי חֵיָא. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כְּתִיב, (משלי יב) אִשֶּׁת
חֵיל עֲטָרַת בַּעֲלָהּ וְגו'. אִשֶּׁת חֵיל, דָּא כְּנַסְת
יִשְׂרָאֵל. וְכָרְקַב בְּעַצְמוֹתָיו מְבִישָׁה. אֵלִין (נ"א ד"א
מְהִימְנָתָא דְשָׂאֵר) עַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה, דְקוּדְשָׁא
בְּרִידָּה הוּא לָא יְכִיל לְמַסְבֵּל לֹזֵן בְּעֵלְמָא, כְּמָה דְאֵת
אָמַר, (ויקרא כ) וְאָקוּץ בָּם. כְּהֵנִי קוּצִין וְגוֹבִין דְדַחְקִין
לִיה לְבַר נֶשׁ וְלָא יְכִיל לְמַסְבֵּל לֹזֵן.

אָמַר רַבִּי אֲבָא, הָכִי הוּא וְדָאֵי, אִשֶּׁת חֵיל, דָּא
כְּנַסְת יִשְׂרָאֵל, דְּהִיא גְבִירָתָא מְכַמָּה חֵילִין
וְכַמָּה מְשֻׁרְיִין דְּמִשְׁתַּכְּחֵי בְּעֵלְמָא, עֲטָרַת בַּעֲלָהּ,
כְּמָה דְאֵת אָמַר, עֲטָרַת תְּפֹאֲרַת, וְכֹלָא חַד. (ל"ג וכו'
אִשֶּׁת חֵיל דָּא כְּנַסְת יִשְׂרָאֵל דְּהָא כּוּזוּנָא דְמַלְכָּא אֲפִיקַת כְּמָה חֵילִין כְּמָה מְשֻׁרְיִין

לשון הקודש

אלו (וּו האמונה של שאר) העמים עובדי עבודה זרה שאין הקדוש ברוך הוא יכול לסבל אותם בעולם, כמו שנאמר (ויקרא ב) ואקוץ בם. כאותם קוצים ודרדרים שדוחקים את האדם ולא יכול לסבל אותם.

אמר רבי אבא, כך זה ודאי. אשת חיל - זו כנסת ישראל, שהיא הגברת מכמה חילות וכמה מחנות שנמצאים בעולם. עטרת בעלה - כמו שנאמר עטרת

לשמה אותי ולברך אותי בשמחה שלמה. שקד שנינו, שמוזוג של המלך עם כנסת ישראל כמה צדיקים ירשו ירשת גחלה הקדושה, וכמה ברכות נמצאות בעולם.

רבי אבא היה הולך לכפר קניא (בסחורה) למערת לוד, והיו עמי רבי יוסי ורבי חייא. אמר רבי יוסי, כתוב (משלי יב) אשת חיל עטרת בעלה וגו'. אשת חיל - זו כנסת ישראל. וכרקב בעצמותיו מבישה

כמה צדיקים בעלמא וכלהו אקרון בגנים לקודשא בריך הוא ולבנסת ישראל כמה דכתיב (דברים י"ד) בגנים אתם לוי' אלהיכם. עד דהוו אזלי, אמר רבי אבא כל תר לימא מלה, בבנסת ישראל. רבי אבא פתח ואמר. (משלי לא) אשת חיל מי ימצא, דא בנסת ישראל, דאיהי אשת חיל, כמה דאמרן. מי ימצא, כמה דאת אמר, אשר ימצא אתכם באחרית הימים. (ל"ג מי ימצא לאנחא ביה קרבא) מי ימצא, מאן יזכה למיהוי ביה בשלימו, ולאשתכחא עמה תדיר. כמה דאת אמר, (תהלים כד) מי יעלה בהר יי' וגו'.

ורחוק מפנינים מכרה, מכרה, מקחה מיבעי ליה. אלא, לכל אינון דלא אתדבקן בה בשלימו, ולא שלמין בהדה, היא מכרה לון ואסגרא לון בידיא דעממין אחרנין. כמה דאת אמר, (שמואל א, יב) ויעזבו בני ישראל את יי' וימכור

לשון הקודש

שנאמר אשר ימצא אתכם באחרית הימים. (ל"ג מי ימצא - להגיח בו קרב) מי ימצא - מי יזכה להיות עמה בשלמות ולהמצא עמה תמיד.

ורחוק מפנינים מכרה, מכרה! מקחה היה צריך להיות! אלא לכל אותם שלא נדבקו עמה בשלמות ולא שלמים עמה, היא מכרה אותם והסגירה אותם בידי עמים אחרים, כמו שנאמר ויעזבו בני

תפארת, והכל אחד. (ל"ג אשת חיל - זו בנסת ישראל, שהרי בוווג המלך הוציאה כמה תילות, כמה מחנות, כמה צדיקים בעולם, וכלם נקראים בגנים להקדוש ברוך הוא ולבנסת ישראל, כמו שכתוב (דברים יד) בגנים אתם לה' אלהיכם) עד שהיו הולכים, אמר רבי אבא, כל אחד ואחד דבר בבנסת ישראל.

רבי אבא פתח ואמר, אשת חיל מי ימצא - זו בנסת ישראל, שהיא אשת חיל, כמו שאמרנו. מי ימצא, כמו

אֹתָם בְּיַד סִיסְרָא. וּבְדִין בְּלָהוּ רְחִיקִין מֵאֲלֵין
פְּנִינִים עֲלָאִין קַדִּישִׁין, דְּלֹא יֵהֵא חוּלְקָא בְּהוּ. תָּדֵא
הוּא דְכְתִיב וְרַחוּק מִפְּנִינִים מִכְרָה.

רַבִּי חֵיָא פָּתַח קָרָא אֲבִתְרִיהּ וְאָמַר, פָּטַח בָּהּ
לֵב בַּעֲלָהּ וְשָׁלַל לֹא יַחְסֵר. פָּטַח בָּהּ לֵב
בַּעֲלָהּ, דָּא קַדְשָׁא בְרִידָהּ הוּא, דְּבִגְנִינִי בְּךָ מְנִי לֵה
עַל עֲלֻמָּא, לְאִתְדַבְּרָא עָלָהּ, כָּל זְיוּנִין דְּלִיהּ אֶפְקִיד
בִּידְהָא, וְכָל אֵינֹון מְנִיחִי קַרְבָּא, וְעַל דָּא, וְשָׁלַל
לֹא יַחְסֵר.

רַבִּי יוֹסִי פָּתַח קָרָא אֲבִתְרִיהּ, וְאָמַר, גְּמַלְתְּהוּ טוֹב
וְלֹא רָע כָּל יְמֵי חַיֵּיהָ. גְּמַלְתְּהוּ טוֹב, הִיא
זְמִינַת טָב לְעֲלֻמָּא, זְמִינַת טָב לְהִיכְלָא דְמִלְכָּא
וְלִבְנֵי הִיכְלִיָּהּ. וְלֹא רָע. בְּגִין דְּכְתִיב, (בראשית ב) וְעֵץ
הַדַּעַת טוֹב וְרָע, טוֹב אִימַתִּי, בְּזִמְנָא דְאֵינֹון יְמֵי
הַשָּׁמַיִם, נְהָרִין עָלָהּ, וּמְזִדְּוֹנִין עִמָּה בְּדָקָא יְאוּת,

לשון הקודש

לְהַנְהִיג אוֹתוֹ, כָּל כְּלֵי הַזִּין שְׁלוֹ הַפְּקִיד
בְּיַדְהָ, וְכָל אוֹתָם לוֹחֲמֵי הַקָּרֵב, וְעַל כֵּן
וְשָׁלַל לֹא יַחְסֵר.

רַבִּי יוֹסִי פָּתַח בַּפְּסוּק אַחֲרָיו וְאָמַר,
גְּמַלְתְּהוּ טוֹב וְלֹא רָע כָּל יְמֵי חַיֵּיהָ.
גְּמַלְתְּהוּ טוֹב, הִיא הַזְּמִינָה טוֹב לְעוֹלָם,
הַזְּמִינָה טוֹב לְהִיכָל הַמֶּלֶךְ וְלִבְנֵי הִיכְלוֹ.
וְלֹא רָע, מִשּׁוּם שְׁכַתוֹב (בראשית ב) וְעֵץ

יִשְׂרָאֵל אֵת ה', וַיִּמְכַר אֹתָם בְּיַד סִיסְרָא.
וְאִזְ הִתְרַחֲקוּ כָּלָם מֵאוֹתָן פְּנִינִים עֲלִיוֹנוֹת
קְדוּשׁוֹת, שְׁלֹא יֵהֵא חֶלֶק בְּהוּ. וְהוּ
שְׁכַתוֹב וְרַחוּק מִפְּנִינִים מִכְרָה.

רַבִּי חֵיָא פָּתַח בַּפְּסוּק אַחֲרָיו וְאָמַר,
בַּטַּח בָּהּ לֵב בַּעֲלָהּ וְשָׁלַל לֹא יַחְסֵר, בַּטַּח
בָּהּ לֵב בַּעֲלָהּ – זֶה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,
שְׁמִשּׁוּם כָּךְ מְנָה אוֹתָהּ עַל הָעוֹלָם

דְּאִינוּן יְמֵי תַּיִתָּהּ. בְּגִין דְּעֵץ הַחַיִּים, שָׁדַר לָהּ חַיִּים,
וְנִהַר לָהּ. וּבַתְּהוּא זִמְנָא גְּמַלְתָּהּ טוֹב וְלֹא רָע.
אָמַר רַבִּי אֲבָא שְׁפִיר הוּא, וּבְלָהּ קָרְאִי בְּכַנְסַת
יִשְׂרָאֵל אֶתְמַרוּ.

אִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ. (ויקרא י"ב) תַּנִּינָן, אִשָּׁה מְזַרְעַת
תְּחִלָּה יוֹלְדַת זָכָר. רַבִּי אֲחָא אָמַר, הָא
תַּנִּינָן, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא גְּזַר עַל הַחַיָּא טַפָּה, אִי
אִיהוּ דְּכָר אִי אִיהִי נִוְקְבָא, וְאֵת אִמְרַת אִשָּׁה
מְזַרְעַת תְּחִלָּה יוֹלְדַת זָכָר. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדַאי
קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲבַחִין בֵּין טַפָּה דְּדְכוּרָא וּבֵין
טַפָּה דְּנוֹקְבָא, וּבְגִין דְּאֲבַחִין לִיהּ, גְּזַר עָלֶיהָ, אִי
לְהַוֵּי דְּכָר אוֹ נִוְקְבָא.

**אָמַר רַבִּי אֲחָא, וַיִּלְדָּה זָכָר, וְכִי בֵּינוּ דְּמְזַרְעַת
יוֹלְדַת, דְּכַתִּיב, וַיִּלְדָּה (אֵלָא), הֲאִי קָרְא הַכִּי**

לשון הקודש

שְׁנֵינוּ שֶׁהַקּוֹדֵשׁ בְּרוּךְ הוּא גְּזַר עַל הַטַּפָּה
הַחַיָּא אִם הִיא זָכָר אִם הִיא נְקֵבָה, וְאֵתָהּ
אוֹמַר אִשָּׁה מְזַרְעַת תְּחִלָּה יוֹלְדַת זָכָר?
אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדַאי שֶׁהַקּוֹדֵשׁ בְּרוּךְ הוּא
מְבַחֵין בֵּין טַפָּה שֶׁל זָכָר וּבֵין טַפָּה שֶׁל
נְקֵבָה, וּמְשׁוּם שֶׁמְבַחֵין בָּהּ, גְּזַר עָלֶיהָ
אִם תְּהִיָּה זָכָר אוֹ נְקֵבָה.

**אָמַר רַבִּי אֲחָא, וַיִּלְדָּה זָכָר – וְכִי בֵּינוּ
שֶׁמְזַרְעַת יוֹלְדַת, שֶׁפְּתוּב וַיִּלְדָּה? (אֵלָא)**

הַדַּעַת טוֹב וְרָע. מְתֵי טוֹב? בְּזִמְנֵי שְׁאוּתָם
יְמֵי הַשָּׁמַיִם מְאִירִים עָלֶיהָ וּמוֹדֵנִים עִמָּהּ
בְּרֵאוּי, שְׁהֵם יְמֵי תַּיִתָּהּ. מְשׁוּם שֶׁעֵץ
הַחַיִּים שׁוֹלַח לָהּ חַיִּים וּמְאִיר לָהּ, וּבְאוּתוֹ
זִמְנֵי – גְּמַלְתָּהּ טוֹב וְלֹא רָע. אָמַר רַבִּי
אֲבָא, יָפָה הוּא, וְכָל הַפְּסוּקִים נֶאֱמָרוּ עַל
בְּנֵסֶת יִשְׂרָאֵל.

אִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ. שְׁנֵינוּ, אִשָּׁה מְזַרְעַת
תְּחִלָּה, יוֹלְדַת זָכָר. רַבִּי אֲחָא אָמַר, הֲרֵי

מִיִּבְעֵי לִיָּהּ, אִשָּׁה כִּי תִהְיֶה וַיִּלְדָּה זָכָר. (ס"א תזריע ויהיה זכר) מִהוּ, כִּי תִזְרִיעַ וַיִּלְדָּה. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אֶתְתָּא, מִן יוֹמָא דְאֶתְעַבְרַת עַד יוֹמָא דְיוֹלְדַת לִית לָהּ בְּפוּמָא, אֶלָּא יִלְיָדוּ דִילָהּ אִי לְהוּי דְכָר, וְעַל דָּא, אִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ וַיִּלְדָּה זָכָר.

אִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ. רַבִּי חֲזַקְיָה פְתַח, (תהלים קד) מִה רַבּוּ מַעֲשֵׂיךָ יְיָ. בְּמָה סִגְיָאִין עוֹבְדוּהִי דְמַלְכָּא קַדִּישָׁא בְּעַלְמָא, מְתַל לְבַר נָשׁ דְנָטִיל בִּידוּהִי בְּמָה (דף מ"ג ע"א) מִקְטוּרִין בְּחָדָא, וְזָרַע לִוְן בְּזַמְנָא חָדָא, וְלִבְתַּר נָפִיק כָּל חַד וְחַד בְּלַחֲזוּדֵי. כִּד קַדִּישָׁא בְּרִיךְ הוּא עֶבִיד עוֹבְדוּהִי בְּחַכְמָה, וּבְחַכְמָה נָטִיל כִּלְא בְּחָדָא וְזָרַע לִוְן, וְלִבְתַּר נָפְקוּ כָּל חַד וְחַד בְּזַמְנֵיהּ, חָדָא הוּא דְכְּתִיב, (תהלים קד) כָּלֵם בְּחַכְמָה עֲשִׂיתָ.

לשון הקודש

הַקְדוּשׁ בְּעוֹלָם. מְשַׁל לְאָדָם שְׁלֶקַח בְּיָדוּ בְּמָה זְרַעִים יַחַד, וְזָרַע אוֹתָם בְּפַעַם אַחַת, וְאַחַר כֵּן יוֹצֵא כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְבִדּוֹ. כֵּן הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֹשֶׂה מַעֲשָׂיו בְּחַכְמָה, וּבְחַכְמָה נָטִיל הַכֹּל יַחַד וְזָרַע אוֹתָם, וְאַחַר כֵּן יֵצְאוּ כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּזַמְנֵו. זֶהוּ שְׁפָתוֹב (תהלים קד) כָּלֵם בְּחַכְמָה עֲשִׂיתָ.

הַפְסוּק הַזֶּה כֵּן הִיָּה צְרִיף לְהִיּוֹת: אִשָּׁה כִּי תִהְיֶה וַיִּלְדָּה זָכָר. (תזריע ויהיה זכר) מִה זֶה כִּי תִזְרִיעַ וַיִּלְדָּה? אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אִשָּׁה, מִיּוֹם שְׁמַתְעַבְרַת עַד הַיּוֹם שְׁמוּלִידָה, אִינן לָהּ בְּפִיָּה אֶלָּא הַיְלֹוד שְׁלָהּ אִם יִהְיֶה זָכָר, וְעַל כֵּן – אִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ וַיִּלְדָּה זָכָר. אִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ. רַבִּי חֲזַקְיָה פְתַח, מִה רַבּוּ מַעֲשֵׂיךָ ה', בְּמָה רַבִּים מַעֲשֵׂי הַמַּלְאָךְ

אָמַר רַבִּי אַבָּא, מָה רַבּוּ מַעֲשֵׂיךָ יְיָ, כַּמָּה סִגְיָאִין
 אֵינוּן עוֹבְדוֹתֵי דְמַלְכָּא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ,
 סְתִימוּן בְּחַכְמָה, הָדָא הוּא דְכְּתִיב כָּלָם בְּחַכְמָה
 עָשִׂיתָ. כִּלְהוּ בְּחַכְמָה כְּלִילָן, וְלֹא נִפְקִי לְבַר אֱלֹא
 בְּשִׁבְלִין יְדִיעֵן, לְגַבֵּי בִינָה. וּמִתַּמָּן, אֶתְעֵבִידוּ כִלְא
 וְאֶתְתַּקְּנוּ, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (משלי כד) וּבִתְבוּנָה
 יִתְפוּנָן. וְעַל דָּא כָּלָם בְּחַכְמָה עָשִׂיתָ, בְּבִינָה.

מִלְאָה הָאָרֶץ, הָאָרֶץ: דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, דְּמִתַּמָּן
 אֶתְמַלְיָא מִכְּלָא, כַּמָּה דְאֵת אָמַר (קהלת
 א) כָּל הַנְּחָלִים הוֹלְכִים אֶל הַיָּם וְגו'. קִנְיֵיךָ. דִּהִיא
 אֶפִּיקַת לֹזֶן לְבַתָּר, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (בראשית ב) אֱלֹה
 תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהַבְּרָאָם, בְּה' בְּרָאָם. בְּגֵינֵי
 כִּךְ מִלְאָה הָאָרֶץ קִנְיֵיךָ.

לשון הקודש

בְּחַכְמָה עָשִׂיתָ, בְּבִינָה.
 מִלְאָה הָאָרֶץ. הָאָרֶץ - זו כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל,
 שְׁמֵשׁ הַכֹּל מִתְמַלֵּא, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (קהלת
 א) כָּל הַנְּחָלִים הוֹלְכִים אֶל הַיָּם וְגו'. קִנְיֵיךָ
 - שְׁהִיא מוֹצֵאָה אוֹתָם אַחַר כָּךְ. זְהוּ
 שְׁפָתוֹב (בראשית ב) אֱלֹה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם
 וְהָאָרֶץ בְּהַבְּרָאָם, בְּה' בְּרָאָם. מִשּׁוּם כִּךְ,
 מִלְאָה הָאָרֶץ קִנְיֵיךָ.

אָמַר רַבִּי אַבָּא, מָה רַבּוּ מַעֲשֵׂיךָ ה',
 כַּמָּה רַבִּים מַעֲשֵׂי הַמְּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ, וְכָלָם
 סְתוּמִים בְּחַכְמָה. זְהוּ שְׁכָתוֹב כָּלָם
 בְּחַכְמָה עָשִׂיתָ. כָּלָם כְּלוּלִים בְּחַכְמָה,
 וְלֹא יוֹצֵאִים הַחוּצָה אֱלֹא בְּשִׁבְלִים
 יְדוּעִים כְּלָפֵי הַבִּינָה, וּמִשָּׁם נַעֲשִׂים
 הַכֹּל וְנִתְתַּקְּנִים. זְהוּ שְׁכָתוֹב (משלי כד)
 וּבִתְבוּנָה יִתְפוּנָן, וְעַל זֶה - כָּלָם

תָּא תָּזִי, בְּשַׁעְתָּא דְּבַר נָשׁ אֲתִי לְאַתְקַדְשָׁא
 לְאַזְדוּגָא בְּנוֹקְבִיָּה, (בְּכוּנָה) בְּרַעֲוִיתָא קַדִּישָׁא
 דִּילִיָּה, אֲתַעַר עָלֶיהָ רוּחָא (אַחֲרָא) קַדִּישָׁא, כְּלִיל דְּבַר
 וְנוֹקְבָא. וְרַמְיז קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְחַד שְׁלוּחָא
 מְמַנָּא עַל עֲדוּוִיָּהוֹן דְּבְנֵי נָשָׁא, וּמְנִי בִידֵיהָ הֵהוּא
 רוּחָא, וְאוּדַע לִיָּה, לְאֵן אֲתֵר יַפְקוּד לִיָּה. הָדָא הוּא
 דְּכַתִּיב, (אִיּוֹב ג') וְהַלִּילָה אָמַר הוֹרָה גָּבֵר. הַלִּילָה
 אָמַר, לְהֵהוּא מְמַנָּא, הוֹרָה גָּבֵר מְפַלְגֵינָא, וְקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא אֲפַקִּיד לִיָּה, לְהֵהוּא רוּחָא, כֹּל מַה
 דְּאַפְקִיד, וְהָא אוֹקְמוּהָ.

כְּדִין רוּחָא נַחְתָּא, וְחַד צוּלְמָא עֲמִיָּה, הֵהוּא
 דְּקָאִים בְּדִיוֹקְנֵיהָ לְעִילָא, בְּהֵהוּא צוּלְמָא
 אֲתַבְּרִי (ס"א אַתְרַבִּי), בְּהֵהוּא צוּלְמָא אָזִיל בְּהַאי עֲלָמָא.
 הָדָא הוּא דְּכַתִּיב, (תְּהִלִּים לט) אַךְ בְּצַלְם יִתְהַלֵּךְ אִישׁ.
 בְּעוֹד דְּהַאי צוּלְמָא אֲשַׁתְּכַח עֲמִיָּה דְּבַר נָשׁ,

לשון הקודש

הַלִּילָה אָמַר לְאוּתוֹ מְמַנָּה: הָרָה גָּבֵר
 מְפַלְגֵינִי. וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְפַקִּיד לוֹ,
 אֵת אוּתָהּ הַרוּחַ, כֹּל מַה שְׂמַפְקִיד,
 וְהִנֵּה פִרְשֵׁינָהּ.

אִז יוֹרְדַת רוּחַ, וְצַלְם אַחַד עֲמָה, אוּתוֹ
 שְׁעוּמַד בְּדִיוֹקְנֵהּ לְמַעְלָה, בְּאוּתוֹ צַלְם
 נִבְרָא (הַתְּהַלֵּל), בְּאוּתוֹ צַלְם הוֹלֵךְ בְּעוֹלָם
 הַזֶּה. וְהוּא שְׂכַתוּב (תְּהִלִּים לט) אַךְ בְּצַלְם

בְּאֵרָא, בְּשַׁעַת שְׁאָדָם בָּא לְהַתְקַדְּשׁ
 לְהַזְדוּגַּ בְּנִקְבָתוֹ (בְּכוּנָה) בְּרַעֲוִין קְדוּשׁ שְׁלוֹ,
 מִתְעוֹרְרַת עָלָיו רוּחַ (אַחֲרָת) קְדוּשָׁה,
 כְּלוּלָה זְכָר וְנִקְבָה, וְרוּמְזוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא לְשַׁלִּיחַ אַחַד הַמְמַנָּה עַל הַרְיוּנוֹת
 בְּנֵי הָאָדָם, וּמְפַקִּיד כְּדוֹ אוּתָהּ הַרוּחַ,
 וּמוֹדִיעַ לוֹ לְאִיזָה מְקוֹם יַפְקִד אוּתוֹ. וְהוּ
 שְׂכַתוּב (אִיּוֹב ג') וְהַלִּילָה אָמַר הוֹרָה גָּבֵר.

בְּצוּלְמָא דִּילִיָּה קָאִים בְּהַאי עֲלֵמָא, דְּמִתְחַבְּרָאן
 בְּחֻדָּא (ס"א אשְׁתַּכַּח עֲמִיה בַּר נָשׁ קָאִים בְּהַאי עֲלֵמָא וְתָרִין אֵינּוּן דְּמִתְחַבְּרָן
 בְּחֻדָּא), וְשִׁלְמָה מְלַבָּא אֶזְהָר לְבָנֵי נָשָׂא וְאָמַר, (שיר
 השירים ב) עַד שְׁיִפּוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצִּלְלִים, תִּירֵי.

וּבְסִפְרָא דְחַרְשִׁין דְּאַשְׁמֻדַּאי, אֲשֶׁכְּחָנָא דְאֵינּוּן
 דִּידְעֵי (ס"א דְבַעו) לְחַרְשָׂא חַרְשִׁין מִסְטַר
 שְׂמַאלָא, וְלֹאֲתִדְבְּקָא בְּהוּ, יְקוּם לְנְהוּרָא דְשַׁרְגָּא,
 אִו בְּאַתֵּר דִּיתְחֻזוּן אֵינּוּן צוּלְמִין דִּילִיָּה, וְיִימָא אֵינּוּן
 מְלִין דְּמִתְתַּקְנֵי לְאֵינּוּן חַרְשִׁין, וְיִקְרִי לֹזֵן, לְאֵינּוּן
 סְטָרִין מִסְאַבִּין, בְּשִׁמְחָן מִסְאַבִּין דִּילְחֹן,
 וְיִזְמִין (וְיִמִּי) צוּלְמִין דִּילִיָּה לְאֵינּוּן דְּקֹאֲרֵי, וְיִימָא
 דְּהוּא אֲתִתְקַן בְּרַעוּתִיָּה לְהוּ לְפַקוּדֵיָּהוּ, וְהַהוּא בַּר
 נָשׁ נָפַק מִרְשׁוֹ דְּמֹאֲרִיָּה וּפְקוּדוֹנָא דִּילִיָּה, יְהַב
 לְסֵטֶר מִסְאַבָּא.

לשון הקודש

מצד השמאל ולהדבק בהם, יקום לאור
 הגר או במקום שיראו אותם הצלמים
 שלו, ויאמר אותם דברים שמתקנים
 לאותם הכשפים, ויקרא להם לאותם
 צדדים טמאים בשמות הטמאים שלהם,
 ויזמין (ושביע) הצלמים שלו לאותם
 שקורא, ויאמר שהוא מתקן ברצונו
 להם למצותם, ואותו האיש יוצא מרשות
 רבונו, ופקדונו נתן לצד האחר.

יתהלך איש. בעוד שהצלם הזה נמצא
 עם האדם, בצלם שלו עומד בעולם הזה,
 שמתחברים באחד (נמצא עמו אדם עומד בעולם
 הזה, ושנים הם שמתחברים באחד) הוא עומד בעולם
 הבא, ושנים הם שמתחברים יחד. ושלמה
 המלך מזהיר את בני האדם ואומר, (שיר
 א) עד שיפוח היום ונסו הצללים, שנים.
 ובספר הכשפים של אשמודאי מצאנו,
 שאותם שיודעים (שרוצים) לכשף בשפים

וּבְאֵינֹן מְלִין דְּחֶרְשִׁין דְּאִיתוּ יִמָּא, וַיִּזְמִין (נ"א)
 (ויוסי) לֹון לְצוֹלְמִי, אֶתְחַזֵּן תְּרִין רוּחִין
 וּמִתְתַקְנִין בְּאֵינֹן צוֹלְמִין דִּילִיה, בְּחִיזוּ דְבְנֵי אֲנָשָׁא,
 וּמוֹדְעִין לִיה מְלִין לְאַבְאָשָׁא, וּמְלִין לְאוֹטְבָא,
 לְזַמְנִין יְדִיעֹן. וְאַלִין תְּרֵי רוּחִין, דְּלֹא אֶתְפְּלִילוּ
 בְּכָלְלָא דְגוּפָא, הַשְׁתָּא אֶתְפְּלִילָן בְּאַלִין צוֹלְמִין,
 וּמִתְתַקְנִין בְּהוּ וּמוֹדְעִין לִיה לְבַר נָשׁ מְלִין
 לְאַבְאָשָׁא, וְדָא הוּא דְנַפִּיק מִרְשׁוּתָא דְמַאֲרִיה,
 וּפְקֻדוֹנָא דִילִיה, יְהִיב לְסֵטֶר מְסַאֲבָא.

תָּא חֲזִי, אָסִיר לִיה לְבַר נָשׁ לְאַשְׁדָּאָה מְאֵי
 דְּבֵיתָא, וְלֹא־פְקֻדָא לִיה לְסֵטֶרָא אַחְרָא, דְּלֹא
 אַצְטְרִיד, אוּ מְלָה אַחְרָא דְכּוּוֹתִיה, (ס"א דְּבֵיתִיה לְקַבְלָא
 לִיה) דְּהָא כְּמָה גְרִדִינִי נִימוּסִין וְמִינִין לְתַהוּא מְלָה
 לְקַבְלָא לִיה, וּמִתְהוּא זְמָנָא, לָא שְׂאֲרוּ עָלִיה
 בְּרַבָּאן, דְּהָא מְסֵטֶרָא אַחְרָא הוּא. כָּל שְׁפָן מָאן

לשון הקודש

לְאָדָם דְּבָרִים לְהַרְע, וְהוּוּ שְׂיוּצָא מִרְשׁוּת
 רְבוּנוּ, וּפְקֻדוֹנוּ נוֹתֵן לְצַד הַטָּמֵא.
 בַּא רְאָה, אָסִיר לְאָדָם לְזֻרְק כְּלֵי הַבַּיִת
 וְלַהֲפָקִידוּ לְצַד הָאַחַר, שְׂלֹא צְרִיד, אוּ
 דְּבַר אַחַר שְׂכֻמּוֹתוֹ (שֶׁל בֵּיתוֹ לְקַבֵּל אוֹתוֹ), שְׂחֲרֵי
 כְּמָה שׁוּמְרֵי הַכְּלָלִים מְזַמְנִים לְדְבַר
 הַהוּא לְקַבֵּל אוֹתוֹ, וּמֵאוֹתוֹ זְמַן לֹא שׁוּרִים
 עָלָיו בְּרַכּוֹת, שְׂחֲרֵי הוּא מְצַד אַחַר. כָּל

וּבְאוֹתָם דְּבוּרִים שֶׁל כְּשָׁפִים שֶׁהוּא
 יֹאמֵר וַיִּזְמִין (וַיְשׁוּבֵע) אוֹתָם לְצִלְמִים, גְּרָאִים
 שְׁתֵּי רוּחוֹת, וּמִתְתַקְנִים בְּאוֹתָם צִלְמִים
 שְׁלוֹ בְּמִרְאָה שֶׁל בְּנֵי אָדָם, וּמוֹדִיעִים לוֹ
 דְּבָרִים לְהַרְע וּדְבָרִים לְהִיטִיב לְזַמְנִים
 יְדוּעִים. וְאֵלוּ שְׁתֵּי הַרוּחוֹת שְׂלֹא נִכְלְלוּ
 בְּכָלְלָא שֶׁל גּוּף, עֲכָשׁוּ נִכְלָלִים בְּצִלְמִים
 הַלְלוּ, וּמִתְתַקְנִים בְּהֵם וּמוֹדִיעִים לוֹ

דְּאִזְמִין בְּרַעוּתֶיהָ עַל הַהוּא טִיבוֹ עֲלָאָה דִּילֵיהּ,
לְאַחֲרָא וְלִסְטָרָא אַחֲרָא. דְּהָא, מִתְּהוּא דְּאִזְמִין
לֵיהּ הוּי.

וְכַד קָרִיבוּ יוֹמִין דְּכַר נָשׁ לְנַפְקָא מִתְּהַי עֲלִמָּא,
הַהוּא עוֹלְמָא עֲלָאָה דִּיהֲבִי לֵיהּ, אֲתֵיָא הַהוּא
רוּחָא בִישָׂא דְּהוּא מִתְּדַבֵּק בֵּיהּ בְּכָל יוֹמָא, וְנָטִיל
לֵיהּ לְהַהוּא עוֹלְמָא, וְאַתְתָּקֵן בֵּיהּ וְאִזִּיל לֵיהּ, וְלֹא
אַתְתָּזֵר בֵּיהּ בְּכַר נָשׁ לְעֲלָמִין. כְּדִין יִנְדַע דְּהָא
אַתְדַּחֲיָא הוּא מִכְּלָא.

תָּא חוּי, בְּשַׁעְתָּא דְּנִשְׁמָתָא נַחְתָּא לְאַעְלָא לֵיהּ
בְּהַי עֲלִמָּא, נַחְתָּא בְּנִנְתָּא דְּעֵדֵן דְּאַרְעָא,
וְחָמָא יְקָרָא דְּרוּחִיהוֹן דְּצַדִּיקֵיָא קִיִּמִין שׁוּרִין
לְבַתָּר אִזְלָא לְגִיהֲנָם, וְחָמָא לְהוּ לְרִשְׁעֵיָא
דְּצוּחִין וּוי ווי, וְלֹא מִרְחֵמי עֲלֵיהוּ. וְכִכְלָא אִסְהִידוּ
בְּה סְהִדוּתָא, וְהַהוּא עוֹלְמָא קְדִישָׂא קִיִּמָּא עֲלֵיהּ,
עַד דְּנָפִיק לְעֲלָמָא. (דף מ"ג ע"ב).

לשון הקודש

בו והולך לו, ולא חוזר לאדם לעולמים.
אז ידע שחרי הוא נדחה מן הכל.
בא ראה, בשעה שהנשמה יורדת
להכנס לו בעולם הזה, יורדת לגן העדן
של הארץ, ורואה את כבודם של רוחות
הצדיקים עומדים שורות שורות. אחר
כך הולכת לגיהנם, ורואה את הרשעים

שפן מי שזמין ברצונו על אותו הטוב
העליון שלו, לאחר ולצד האחר, שחרי
הוא מאותו שהזמין אותו.

וכשקרבנים ימי האדם לצאת מן העולם
הזה, אותו הצלם העליון שנותנים לו,
באה אותה רוח רעה שהיה נדבק בה
בכל יום, ונוטלת אותו הצלם, ומתתקן

כִּד נִפִּיק לְעֶלְמָא, אֲזִדְמֵן הֵהוּא צוֹלְמָא לְגַבִּיּוּתָא,
 וְאַשְׁתַּתַּף בְּחַדִּיּוּתָא, וְאַתְרַבִּי עֲמִיּוּתָא. כְּמָה
 דְּאַתְמַר, (תהלים לט) אַךְ בְּצֶלֶם יִתְהַלֵּךְ אִישׁ. וּבְהֵהוּא
 צֶלֶם אֲשַׁתְּפּוּ (אַשְׁתְּכַחוּ) יוֹמוֹי דְּדַבַּר נָשׁ, וְתַלְיִין בֵּיתָא,
 הָדָא הוּא דְכְתִיב, (איוב ח) כִּי תִמּוֹל אֲנַחְנוּ וְלֹא נִדְעָ
 כִּי צֶלַע יְמִינוּ עָלֵי אֶרֶץ. כִּי צֶלַע יְמִינוּ וַדָּאֵי. וּמֵן
 יוֹמָא דְמַתְעַבְרָא אֶתְתָּא עַד יוֹמָא דְאוֹלִידַת, לֹא
 יִדְעִין בְּנֵי נָשָׂא עוֹבְדוֹי דְקוֹדְשָׁא בְרוּךְ הוּא, כְּמָה
 אֵינּוּן רַבְרָבִין, וְכְמָה אֵינּוּן עֲלָאִין. הָדָא הוּא
 דְכְתִיב, (תהלים קד) מַה רַבּוּ מַעֲשֵׂיךָ יְיָ וְגו'.

תָּא חֲזִי, כָּל רוּחִין דְּעֶלְמָא כְּלִילֵן דְּכַר וְנוֹקְבָא,
 וְכַד נִפְקִין, דְּכַר וְנוֹקְבָא נִפְקִין, וְלְבַתָּר
 מִתְפַּרְשֵׁן בְּאַרְתִּיּוּהוּ, אִי זְכִי בַר נָשׁ, לְבַתָּר מִזְדוּוּגֵי
 כְּהָדָא. וְהֵינּוּ בַת זִוּגוּ, וּמִתְחַבְרֵן בְּזוּוּגָא (ס"א בְּנוּוּגָא)

לשון הקודש

שְׂמַתְעַבְרַת הָאִשָּׁה עַד הַיּוֹם שְׂמוּלִידָהּ,
 לֹא יוֹדְעִים בְּנֵי אָדָם אֶת מַעֲשֵׂי הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא כְּמָה הֵם גְּדוּלִים וְכְמָה הֵם
 עֲלִיוֹנִים. זֶהוּ שְׂכָתוֹב (תהלים קד) מַה רַבּוּ
 מַעֲשֵׂיךָ ה' וְגו'.

בַּא רְאֵה, כָּל רוּחוֹת הָעוֹלָם כְּלוּלוֹת זְכָר
 וְנִקְבָּה, וּכְשִׁיּוּצָאוֹת, יוֹצָאוֹת זְכָר וְנִקְבָּה,
 וְאַחַר כֵּךְ נִפְרָדִים בְּדְרִכֵיהֶם, אִם זוֹכֵה
 הָאָדָם, אַחַר כֵּךְ מִזְדוּגִים יַחַד. וְהֵינּוּ בַת
 זִוּגוּ, וּמִתְחַבְרִים בְּזוּוּג (בְּנוּוּג) אַחַד בְּכָל רוּחַ

שְׂצוּוּחִים וְי וי, וְלֹא מִרְחֻמִים עֲלֵיהֶם.
 וּבְכָל מַעֲשֵׂיִם כִּה עֲדוּת, וְאוֹתוֹ הַצֶּלֶם
 הַקְּדוֹשׁ עוֹמֵד עֲלֵיהָ, עַד שִׁיּוּצָאֵת לְעוֹלָם.
 כְּשִׁיּוּצָאֵת לְעוֹלָם, מִזְדַּמֵּן לָהּ אוֹתוֹ
 הַצֶּלֶם, וּמִשְׁתַּתַּף עִמָּהּ, וּמִתְגַּדֵּל עִמָּהּ,
 כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר אַךְ בְּצֶלֶם יִתְהַלֵּךְ אִישׁ.
 וּבְאוֹתוֹ הַצֶּלֶם מִשְׁתַּתַּפִּים (נִמְצָאִים) יְמֵי
 הָאָדָם וְתַלְוִיִּים בּוּ. זֶהוּ שְׂכָתוֹב (איוב ח) כִּי
 תִמּוֹל אֲנַחְנוּ וְלֹא נִדְעָ כִּי צֶלַע יְמִינוּ עָלֵי
 אֶרֶץ. כִּי צֶלַע יְמִינוּ וַדָּאֵי. וּמִיּוֹם